

האדם, נטל עפּרוֹ מפקום
המקודש, ובניו את גופו מארבעת
הצדדים של העולם, שבלם נקנו
לו כת. אחר פָּךְ הריך עליו רוח
חיה, כמו שנאמר בראשית (ויפח
באפיו נשמה חיים וגוו). אחר פָּךְ
кам וידע שהוא ממעה ומטה,
ואנו נתקבך וידע את החקמה
העליזה.

במו זה כל אדם שבעוולם הוא
כלול ממעה ומטה, וכל אוטם
שיונדים להתקדש בעולם הזה
בראיי, כשלוקים בן, מושכים
עליו רוח קדשה מהפקום של
קדושים יוצאים מפניהם, ולאחר
נקראים בנים לקב"ה. משום
שהגוף נעשה בקדשה בראיי, כי
גם נתנים לו רוח מפקום עליון

קדוש בראיי, והרוי זה נתברא.
בא ראה, בשעה שעמיד אדם
לחת חשבון מעשי טרם יצא מן
העולם, אותו היום הוא יומם
החשבון שאורו ונשמה נותנים
חסובן. אחר פָּךְ הנשמה נפרחת
מפני, והגוף שב לאرض, והפל
שב למקומו שנלקח ממש, והרי
פרשו. עד הזמן שהקדוש ברוך
הוא עתיד להחיות מותים, הפל
גנוו לפניו.

ואתו גוף ממש ואומה נשמה
 ממש עתיד הקדוש ברוך הוא
להשיב לעולם כמו מקדם
ולחדש את פניו העולם. זהו
שפטוב (ישעה כ) ייחיו מתייך
נכבלתיי יקוםון. ואותה הנשמה
 ממש גנווה לפני הקדוש ברוך
הוא, ושבה למקומה כפי דרפה,
כמו שנאמר והרוח תשוב אל
האלים אשר נתנה. ובזמן
שהקדוש ברוך הוא עתיד
להחיות מותים, עתיד הוא להרייך
טל מראות עלייהם, ובאותו הפל
כלם יקומו מהעפר.

ועליה רוחך דמי כמה דעתך אמר, (בראשית ב)
ויפח באפיו נשמת חיים וגוו? לבתך קם וידע
דאייה מעילא ותפא, וכדין אתדקך וידע
חכמה עלאה.

בגוזנא דא כל בר נש דעלמא אייהו כליל
מעילא ותפא, וכל אינון דיידען
לאתקדש באי עלמא בדקא יאות, כי
אולדו בר, משכין עלייה רוח קדישא מאתר
דכל קדיש נפקין מניה, ואlein אקרונו בנין
לקדשא בריך הוא בגין דגופא אתבעיד
בקדושה בדקא יאות, כי נמי יתבון ליה
רוחא מאתר עלאה קדישא בדקא חי ויה
אתמר.

חא חי, בשעתא דזמין בר נש למיחב
חוشبן עובדי עד לא יפוק מעילמא,
ההוא יומא, יומא דחוشبן אייהו, דגופא
ונשmeta יתביחו שבנה. לבת נשmeta
אטפרשא מניה, ו גופא תב לארעא, וככלא תב
לאתריה דאנסיב מטהן וזה אוקמה, עד
זמנא קדישא בריך הוא זמין לאחיה מתיא
כלא גנייז קפיה.

זהו גופא ממש והיה נשמה ממש
זמין קדשא בריך הוא לאתבא
עלמא במלקדמין ולחדתא אנטיך גבלתי
הדא הוא דכתיב, (ישעה כ) ייחיו מתייך גבלתי
יקומון. והיה נשmeta ממש גנייז קמי
קדשא בריך הוא ותבת לאטריה כפום ארחה
כמה דעתך אמר והרוח תשוב אל האלים
אשר נתנה. ולזמנא דזמין קדשא בריך הוא
לאחיה מתיא, זמין אייהו לארכא טלא
מריישה עלייהו, ובהו טלא יקומון כלא
מעפרא.